

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

21. Dies Aprilis. Non amas in inimico, quod est; sed quod vis, ut sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Aprilis.
os lādi.
emissum
ipsam et
ud homi
scopus,
abutans,
es oderat
, cæteros
ebat nor
odisse po
portet dic
quare in
llegendi
dignemor
enum loc
t sceler
gnatione
gnus, fa
gis miler
ertum tibi
t, impo
velli opu
ram Dei
manus
st, vel ani
ides: (a)
nec poter
est malos
um, eol
stuum sit
? Accipe
odu

Tessera. 301
odii rectè usurpandi artem ab Augustino: (a) Opor-
net, ut oderis in te opus tuum, & ames in te opus Dei.
Hanc igitur altè animo reconde sententiam:
Proximi amans odium, te reddit cælo odiosum.

21. DIES APRILIS.

Non amas in inimico , quod est ; sed quod
vis, ut sit. *Sanctus Augustinus Tractat. I. in
Epist. Sancti Joan.*

Inimicitia. I. **E**X odio, dum inter duos est re-
ciprocum, nascitur, velut ex
pessimo ovo, pessimus pullus,
Inimicitia. Hanc quisquis in animo diu fovet, pro-
ximus exitio. Quia illi, quibus ita occalluit vitium
odii, ut nunquam velint deponere iniimicitias ,
semper volunt odisse inimicum, nunquam sepelire
offensas, nunquam ignoscere offendenti , & par-
cere offenso , semper vindictas spirare, donec ferè
expirent : qui sunt tam immisericordes , non est,
quod in novissima hora sperent misericordiam , est
quod timeant Justitiam. Nimis est arduum, & i-
deotarum, ubi per omne vitam æternis homo af-
suevit odiosis ; tunc cum desinendum est vivere, desi-
nere odisse : tunc simul, & semel similitates ponere,
malevolentiam abjicere, & redire cum eo in gratiam,
quem paulò ante diris omnibus , diro animo devo-
isti , illum admittere in amicitiam , quem antea
morti destinasti victimam : tunc, cum ipse morti ca-
dis victimam. Difficile erit eo articulo exulceratam
men-

(a) *Tr. 12. in Joan.*

mentem, & privatæ ultiōnis desiderium exuere, quā hanc artem nunquam didicit, imò nec discere voluit, etiam iussus, & quidem cum interminatione mortis æternæ. Est hæc, fæculi hujus corruptela, ut quicquid in sua causa velit esse Judex, imò & vindicta: eumque qui offendit, qui nocuit, etiam qui videtur nocuisse, ad privatum tribunal raptum, ex præcipitate vetitæ ultiōnis imperio condemnare, furore non semel in vulnera, ac cædes erumpente.

II. Ulterius progreditur odium. Non pudet homines (placidissimum naturæ genus) efferrari inimicium, & verbulum asperius, acerbiorē risum, viorem sannam, alterno sanguine expiare. Gratiosum passim est spectaculum homini, mors hominis. Quanta verò mala oriantur ex hoc fonte, ostendunt tot tristes exitus, funestæ tragœdiæ, lamentabiles castrophe. Multos enim perdidit ira, quam temporis diuturnitas fovit: inimicitiae cùm figuræ radices, fiunt implacabiles. Atque, ut gratia deluxus facilis: ita odii ad gratiam difficilis consuevit transitus: præsertim in morte, si per omnem animam vitam, roboratus est vindicandi affectus: neque de cetera mens offensi, per usum ignoscendi, mitigari offendentibus. Quapropter nemo sibi laqueum ponat sub ea fiducia, quasi vindictam omnem; tum animo suo velit excludere; tum cum offendentibus reconciliationem admittere; tum injurias æternæ oblivione delere; tum condonare alienos errores, quando cum morte erit abeundum hinc, neque amplius erit ulciscendo occasio. Hæc persuasio, dæmonis manifesta illusio. Semper mala est dominatrix vitiorum, consuetudo; maximè permulta

April
vitæ an
etiam si
non tu
deserit.
III.
quāde
accide
vadere
gasiras
et as me
unum i
te, assu
didiciss
gister i
phant
nua, &
imperi
tam do
dix, o
præteri
quā plu
pedita
ctorib
cum vi
Non en
vis eni
nique
Nullus
vici

Aprilis. Tesseræ. 303

vitæ annos roborata. Si tunc nolis de inimico vindictam sumere , quando debes hanc vitam deserere; non tu vindicandi cupiditatem , sed te illa cupiditas deserit.

III. Quomodo , qui charitatem proximo nunquam exhibuit, ad Deum, qui Charitas est, præsumet accedere. Justus hic metus , omnes illos debet invadere, quibus mos est, post injuriam coquere longasiras, nutritre in senium inimicitias, æternas vindictas meditari. O ! quot , quantosque mortales , hoc unum in morte sua perdidit, voluisse diu alios perdere, assueisse per omnem vitam gravibus odiis , nec didicisse ignoroscere. Leonibus manum innoxie magister insertat; tygrim custos suus osculatur; Elephantem minimus Aethyops jubet subsidere in genua, & ambulare per funem. Nimirum, fallacia sunt imperia cicuratis jam feris. Nos , si per omnem vitam domuerimus brutos , & ferinos affectus iracundiae, odiorum ultiones ; nihil morientibus turbabit præteritarum memoria injuriarum : erit ab ea parte, quâ plurimi tam intricantur , nobis via libera, & expedita ad cœlum. Claudio cum D. Augustino , auctoræ hodiernæ tesserae: Opta inimico , ut habeat tecum vitam æternam. Opta illi , ut sit frater tuus. Non enim amas in illo , quod est ; sed quod vis , ut sit: vis enim ut sit bonus; ama in eo bonitatem. Denique:

Nullum habeat inimicum, & erit tibi Numen amicum.

I. DIES